

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 16 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

V Ljubljani 2. marcija.

Mislili smo uže, da je konstitucionalno društvo ljubljansko zatonilo v „Schlaraffiji“, kar vzbudi našo pozornost trobentica v podobi skromnega dopisa v „Presse“ in v „Triester Zeitung“, kateri zagotavlja, da konstitucionalno društvo še živi, da je imelo celo 26. p. m. zborovanje, pri katerem se je jako temeljito razpravljalo o sedanjem položaji.

Da si nam konstitucionalno društvo vzbuja le toliko resnobe, kolikor je zaslužuje, da si smo prepričani, da „faiseurji“ tega društva kakor nekdanji rimski avguri pri tacih prilikah obraz namrgodé v resnobne gube in togo jako plastično obvesijo preko ram — da z namenom le skozi okna govore, češ, morda se nam naposled vender le veruje — hočemo vender objaviti svoje mnenje in gospodo zavriniti, kakor jej gre.

Kakor po navadi, govorila sta tudi takrat le gg. dr. pl. Schrey in Deschman in v občo zadovoljnost svojih vernikov izvršila vse točke programa. Da je g. Schrey razlagal, kako uspešno je delovala nemško-liberalna stranka v deželuem in v mestnem zboru, kdo bi mu to jemal v zlo, saj je večina obeh zborov nemška, Schrey in Dežman njena glavna proroka, naravno je tedaj, da hvalita svoja dela sama, ker se druge hvale itak nij mata bati.

Da se pa barona Apfaltrern in Taufferer kujeta v zvezde, ta tabak je uže nekolike prehud, kajti prvi bode gotovo sam obstal, da znižanje grunt-nega davka nij le njegova zasluga, marveč, da je bil kataster v Kranjskej uže od nekdanj prenapet in višji, nego v sosednjih rodovitnejših in bogatejših deželah, da je tedaj znižanje davka za Kranjsko bila reč. sama ob sebi umljiva. Gotovo je tudi, da so pri tem sodelovali še drugi gospodje in organi, — a slava in zasluga naj bi bila samo jednega?

Višenjski baron sprožil je v državnem zboru znano interpelacijo, katera je v protislovji z mnenjem ogromne večine prebivalstva, to je njegova več nego dvomljiva zasluga, pa smo pri kraji. Druzihih velikih zaslug, katere bi si bil baron Taufferer pridobil za Kranjsko, pa nijste raztrobili „urbi et orbi“, od kod ta pohlevnost? Gospod dr. pl. Schrey trdil je na dalje, da hoté centralistični poslanci veliko in jednotno Avstrijo, narodnjaki pa, katerim so se dale najskrajnejše koncesije, da smatrajo boj vstašev proti našim polkom za sveto reč. Pri tej točki, gospodine Schrey, treba si malo odpočiti. V jednej sapi ste namreč nakopičili toliko neresnic in toliko sumničenja, da Vas treba krcniti malo po prstih. Vi trdite, tedaj menda i sami verujete, da smo Slovenci dobili najskrajnejših koncesij (weitgehendst), a katerih ste pozabili povedati, ker ste sploh slabega spomina, kakor ste zadnjič tam zunaj, uže veste kje, tako vrlo dokazali. Prosim Vas in ob jednom zahtevamo, da nam v katerem koli listu naštejete vse te koncesije, sicer moramo res misliti, da ste govorili le kot — „avgur“. Ker ta Vaša premisa nij podprta, mora tudi zaključek biti malovreden, kar je tudi od besede do besede. Po dunajskih listih ste iz konteksta iztrgali jeden stavek — morebiti Vam to ljubav pri priliki v obilej meri povrnemo — in na tega podlagi nas sumničite, da simpatizujemo z vstaši. Nas, ki imamo v boji proti vstašem svoje sorodnike in prijatelje, kateri so se vedno in se bodo tudi v bodoče kot avstrijski vojaki hrabro obnašali, nikdar ne vprašaje, kdo je so vražnik, nosi-li opanke ali pa „svinčene podplate“. So Vam li slednji znani, gospod dr. plemeniti Schrey, ki ste jako neplemenito

vrgli sumnjo na nas? Čemu govorite o „naših polkih“? mi še nikdar nijsmo čuli, da bi se bil kdaj nabral kje polk „Deutsch-Kainerjev“, pač pa smo Slovenci krvaveli v mnogih bitkah in bodemo še za prospeh in obstanek Avstrije. Lehko bi vzeli v pretres Vaše ukrepe iz Zofijine dvorane na Dunaji, lahko bi malo pretipali po Schönererji sestavljeni program, po istem Schönererji, ki je pred dvema dnevnoma na Dunaji javno izrekelse: „Ich und meine Gesinnungsgenossen gravitiren dorthin, wo Deutsche wohnen.“ — pa naj bode to odloženo za prihodnje svidenje na mejdanu.

Gospod Deschman kot drugi govornik poroča o desetletnem delovanji društva „Schulpfennig“, in po svojej patetičnej navadi zatrjuje, koliko tisoči so izdali za slovenske šole. Da, za slovenske šole, z namenom, germanizirati jih, nikakor pa v prospeh narodne omike, temveč le iz zgolj sebičnih, strankarskih ozirrov. S povzdignenim glasom in slovesno je potem Deschman zanikaval, da bi bila ustavoverna alias nemško-liberalna, sedaj pa naravnost nemška stranka „zlovoljna svojat“. A tudi te besede ostale so le — trditev.

Slabo uslugo napravil je dopisnik Deschmanu, pismo, da narod pošilja premalo peticij na državni zbor zaradi upeljave slovenščine in glede nadsodnije v Ljubljani, kajti ravno Deschman bi se moral spominati, da je nekdan kot poslanec slovenski šel na Dunaj z velikansko, isto zahtevajočo, veliko tisoč podpisov broječo peticijo na Dunaj, da pa tam nij spolnoval svoje dolžnosti nego „non bene relicta parvula“ potegnil v nasprotni tabor in besedo dano — požrl.

V istem dopisu govori dopisnik tudi o našem zadnjem zapljenjenem proti nemškemu „Schulverein“ naperjenem članku, a ne pove, da je bil naš list zaradi tega konfisciran, kar bi zahtevala časnikarska poštenost. —

LISTEK.

Spomin na dr. K. Lavriča.

„Narodu mojemu!

Narod moj slovenski naj živi, naj se razcvita in naj napreduje duševno in materialno, kar je mogoče.

Narodu svojemu sem udan z dušo in telesom in ostanem do smrti njega ponižni sin.“

To je oporoka, katero je napisal 2. marca 1876. dr. Karol Lavrič našemu slovenskemu narodu, prenočujoč v gostilni „pri treh kronah“ v Gorici, ko se je vračal iz Trsta. Drugo jutro 3. marca ob 7. uri sliši sobarica strel in ob 10. uri gostilniški postrešček najde pri postelji pred stolico popotnika — mrtvega! Preblagi naš Lavrič bil si je šel namreč iskat iz „Tmina“, kjer je zadnji čas imel svojo odvetniško pisarno, zdravniške pomoči v Trst. Toda na svojo preveliko žalost izvé od zdravnikov, da se mu luč očíj ne more povrniti. To prežalostno iznenadenje in pa zavest, da bi se odslej moral živiti samo od milosti svojih prijateljev, pripravi ga v najskrajnejši — obup!

Njegov melanholični temperament, zaradi katerega je duševno uže prej večkrat bolehal, pravi ga do zaključka, — da si nesrečnik vzame življenje!

Bil sem tačas na narodnem učilišču v Materiji v Istri, in ko prečitam kratko novico o dr. Lavričevjej smrti, spreletel me je tako nemilosrčen dušen udarec, da pobledim kakor stena. Tisti dan, mestu da jem, zdrkava se mi pri stolu solza za solzo po obrazu.

Na čem se li temelji ta simpatija, ta učinek?

Dr. Lavrič kot snovatelj najplemenitejših narodnih idej, misli si, da bi mogel v narodnem zmislu največ koristiti Slovincem, ako premesti svojo odvetniško pisarno iz Ajdovščine v Gorico, kjer bi potem najlaglje sodeloval pri narodno-naprednem organu „Soči“ in poleg tega tudi predaval retoriko dijakom višjih razredov tamošnje gimnazije, realke, učiteljska in teologije. Preselil se je torej v Gorico. Ker je bil tačas gosp. Klodič v goriškem deželnem šolskem svetovalstvu, bila je sprejeta plemenita ponudba dr. Lavriča, ter je brezplačno predaval govornišvo dijakom vseh omenjenih zavodov skupaj po 2 uri na teden, samo bogoslovstvo se nij zme-nilo za ta, toliko važni nauk. Kot učiteljskičnik bil

sem torej učenec dr. Lavriča, in sicer s toliko večjo gorečnostjo, ker nijsem na tem velikem poštenjaku nikedar tudi najmanjšega greha zapazil. Kar koli je on govoril in delal, vse mi je bilo najkorektnjši vzor. Dr. Lavrič nij bil mej narodom „puntar“, ampak buditelj do narodnostne zavesti in doseganja boljšega gmotnega položaja goriških Slovincem na temelji narodne prosvete. Često je rekel naš Lavrič: „Jedino in najboljšo orožje, s katerim svobodno brani vsa slovenska inteligencija pravice svojega naroda, je zgovernost. Zatorej, dragi moji! učite se marljivo v vseh šolskih predmetih in prisvojajte si prepotrebno zgovernost, da bodete kot učitelji itd. mogli mnogo koristiti svojemu narodu s svojim znanjem.“ Mi njegovi apostelnji smo ga pa tudi na svojo radost prav pogosto videli po vsej Goriški, da je bil otec in duša mnogim slovenskim čitalni-sam in taborom; videli smo ga tudi v deželnem zboru, kjer se je vseskozi možato potegoval za pravice svojega naroda. S svojo mirno, premišljeno in možato besedo je goriškim Slovincem tudi kaj dosegel. Samo v deželnem odboru nij nikakor mogel koristiti svojim volilcem. In ker je videl, da kot deželni odbornik brezuspešno trati dragi čas, zahvali se Slovincem za zaupanje, izstopi iz odbora, ter

Pa kaj tacega smo pri naših nasprotnikih uže od nekdanj navajeni in baš zdanji čas pokazali so tako dvomljive lastnosti, da obžalujemo jedino to, da zvižaja, neresnica, natolcevanje in jednake lepe lastnosti ne prouzročuje bolečin.

Iz državnega zbora.

Z Dunaja 28. febr. [Izv. dop.]

V ponedeljek 27. febr. zahteva po prečitani došlih peticij poslanec Kletečka, da se protest „Občanske besede“ v Taboru, o katerej je levičar Klier trdil, da je sprejela predlog proti židovstvu, zabeleži v današnjem zapisniku. Iz protesta je razvidno, da je Klier zlomiselno lagal, kakor n. pr. o graških slovenskih tehnikih, ki še tudi lahko to storé, kakor „Občanska beseda“ v Taboru.

Pred štirinajstimi dnevi poslal je urednik „Gwiazde ciesinske“ po poslanci Chelmeckiji peticijo, v katerej se trdi, da je na peticiji, ki jo je v državnem zboru izročil levičar Obratschai proti izvedenju ravnopravnosti v Šleziji, mnogo podpisov ponarejenih. Obratschai méni, da je to — razžaljenje in zahteva od predsednika poverjeni prepis one peticije, da more svojo čast in poslansko dostojnost varovati s tem, da toži. Predsednik obljubuje, da bode prošnji zadostil.

Česki poslanec dr. Gabler pritožuje se, da je v stenografskem zapisniku njegov govor od zadnje sobote zelo pokvarjen. Iz pokvarjenosti razvidi se, da se je to zgodilo nalašč, ker je govor tako popačen, da podaje popolnoma druge misli, nego jih je govoril on. Dr. Gabler zahteva torej, naj predsednik preišče, kdo je zakrivil pokvarjenje stenografskega zapisnika in da se dve strani dotičnega zapisnika, kjer se nahaja Gablerjev govor, uničijo in naj se tiska nov zapisnik.

Predsednik pravi, da bode želji ustregel ter da krivda zadene tiskarnico, a ne stenografski urad.

Ker je poslanec Lienbacher iz carinskega odbora izstopil, volil se je vanj knez Al. Lichtenstein.

V podrobnej razpravi o proračunu je na dnevnem redu notranje ministerstvo, centralna uprava. Proti tej točki upisana sta dr. Menger in vitez Schönerer. Prvi trdi, da se pri tej točki da govoriti o najvažnejših zadevah državne uprave, o policiji in o jezikovnem vprašanji. V svojem govoru napada dr. Fanderlika, ki je govoril v generalnej debati.

Predsednik mora govornika opomniti, da govori o predmetu. Menger pa pravi, da je ministerstvo pospešilo narodnostno vprašanje ter da ima zaslugo, da se tudi Nemci glasé k svojej narodnosti, kar prej nij bilo. Nemci pa so baje sedaj potisnjeni v občane drugega razreda. Na Českem se nemštvo zatira in v nemških pokrajinah bode nemškemu uradniku nemogoče dospeti na višje mesto, ako ne zna českega

jezika; to je pa baje nepravilno zahtevanje, da bi se Nemec učil česki. (Odobrava se na levi.)

Ko ima govoriti Schönerer, ga nij v zbornici. Generalni poročevalec grof H. Clam-Martinic zavrne trditve Mengerjeve. Kakor je govoril predgovornik, dokazano je, da je pri nas uže jezikovo zmedenje, ker se mej seboj ne razumemo več tam, kjer povedali smo pošteno in jasno svoje mnenje. Ako pravimo: Mi čemo jednake pravice, odgovarja se nam: Mi čemo zatiranje nemškega roda; ako pravimo: mi nikdar ne mislimo kratiti stališča Nemcev, pové se nam: Mi silimo Nemce, naj zapusté svoja bivališča. Ker država zahteva od svojih uradnikov, da se naučé drugega deželnega jezika, uže se pravi, da silimo Nemce na izseljevanje iz svojih bivališč. To mi je popolnem nerazumljivo. Mi nikdar nijsmo nameravali kratiti pravice Nemcev ali jih zatirati. To bi mi tudi nikdar ne pripuščali, da bi se Nemcem kratile pravice. (Odobranje na desnej.) G. predgovornik tudi nij mogel navesti niti jednega slučaja bodisi na polji zakonodajstva, bodisi na polji uprave, s katerim bil bi dokazal svojo trditev.

Pri glasovanji sprejel se je od budgetnega odbora postavljeni znesek.

Pri točki „državna policija“ govoril je poslanec dunajskega predmestja Josefstadta, dr. Kronawetter. S silovitim sarkazmom napada juda dr. Jaquesa, ki je Kronawettera napal v generalnej debati. Jaques želel si je, da bi Kronawettera videl na sliki Munkacsya, kako na čelu delavskih čet ž njimi drvi na barikade (veselost). Takov nesmisel (hinnverbranntes Zeug), pravi Kronawetter, more le govoriti mož, kateri ima fiksno idejo o svojej velikosti, kakor je Jaques. (Smeh in veselost.) V ostalem pa Jaques naj ne govori o barikadah. L. 1848, ko se je bojevalo na barikadah za narodne pravice, sedeli so ljudje kakor Jaques v zatišji v Vöslavu. (Veselost, smeh. Oho, na levi.) Kronawetter obrnen proti levičarjem: Vi, gospodje, vender ne boste mogli pačiti zgodovine. Dalje pravi, da so si „liberalci“ barve Jaquesove po revoluciji pobrali njen sad, delavci pa nijso dobili nič. Sedaj so delavci uže pametnejši, ter si ne bodo za lažliberalce osmojevali več prstov. (Pohvala na desnici.) Vi na levi pravite, da je ljudstvo proti Taaffejevemu ministerstvu, no, a zakaj je ne vržete? (Veselost na pravici.) Zato, ker nijmate v ljudstvu privržencev, zato, ker tam nijmate tal, zato, ker ljudstvo vam ne veruje. (Izvrstno! na desnici, oho! na levi.) Pod Lasserjevim ministerstvom zakrivali ste najhujše prestopke in skrunili ste zakone. (Vrlo dobro! na desnici.)

Da, tudi pod zelo „liberalnim“ ministerstvom Giskrovim zakrivali ste najhujše stvari. (Izvrstno.) Demokratično gibanje teptal je z nogami isti Giskra, ki je 15. maja 1848

znano peticijo nesel v — grad. Kronawetter pravi, da je Giskra bil največji tlačitelj svobodnostnega gibanja. Levičarsko stran slikal je govornik kot lažljivo, posilno nepolitiško, nerazumno. Razvil je tudi stališče delavcev kot bedno. Tudi sedaj še zatirajo se; prepoveduje se jim zborovanje, konfiscirajo se jim časopisi, zasegajo zasobna pisma, preiskuje v stanovanjih. Vender pa bi delavci ne hoteli Plenerjevega ministerstva. Govor Kronawetterov popalil je levice popolnoma. Nikdar od svoje strani nijso čuli taci napadov. Besede Kronawetterove napravile so naravno na desnico dober utis.

Minister Taaffe je na Kronawetterov govor koj odgovoril ter s tem uvažil njega misli. Državna policija je za državo potrebna. Druge države so istih nagledov, da, one še bolj goje državno policijo. Ako se jim pa krši svoboda, naj se pritožujejo pri višjih oblastih, pri državnem sodišči. Ker je Kronawetter menil, da se je zoper socijalne demokrate v Gdanskem dogovarjalo, grof Taaffe to zanikuje.

Pri glasovanji sprejele so se točke „naklada za državno policijo“, za državljanski zakonik in politična uprava posameznih dežel brez premembe, ker levičarskih govorov (vit. Obentrauta in dr. Lustkandla) nihče več nij hotel poslušati.

Razprava o proračunu nadaljevala se je tudi denes. Ministerstvo notranjih zadev, denes pri točki „javna varnost“, je vedno predmet levičarskih napadov. Levičarji zahajajo vedno v splošno debato. Vsi predsednikovi opomini, naj govore o predmetu, so zastoj.

Dr. Alter je tožil, da za Nemce na Českem velja le: „Podvreči se ali pa se odpovedati.“

Poslanec Oberndorfer toži o klatenji ljudij brez posla na deželi in o ciganskih četah. Občine naj bi žandarmerija bolj podpirala; občinska policija je preslaba, da odpravi nedostatke. Potepuhom in vlačugam naj se gre do živega. Ako vlada to stori, bode vse prebivalstvo zanj.

Vitez Schönerer je denes huda muka za predsednika. Večkrat ga mora opozoriti, da naj govori o predmetu. Schönerer pa se za to me zmeni nič. Govornik na široko javka o zatiranji nemštva od sedanje vlade in državnozbornske večine.

Za njim govore vladni zastopnik sekcijski šef baron Kubin, poslanec Toner kot poročevalec, dr. Sax (levičar) o pretepu v Kuhlaku; in glavni poročevalec Clam-Martinic. Pri glasovanji sprejele so se točke nespremenjene.

Tudi pri odstavku „državno graditeljstvo“, vodne gradnje in nove gradnje za politično upravo se debatira, ter potem glasuje v smislu večine.

Levičarski govorniki pa o vsakej priliki zahajajo na druga polja. Tako se prav po nepotrebnem trati dragi čas.

neče, da dobiva odmenjenih mu 1200 gld. na leto za svoj napor. S tem je posebno dokazal svojo nesebičnost. Vrhu tega nij nikedar bil odrtnik svojih klientov in je bil kaj soliden odvetnik. Od tega, kar je zaslužil, je do skrajnega noviča svojih največjih potrebščin izdaval za podporo vrlim slovenskim dijakom, narodnim učiliščem in čitalnicam.

Njegova pisarna bila je izključivo slovenska in vsako priliko je upotrebil, da pribori slovenščini veljavo. Z mnogimi naobraženimi osobami sem ga slišal govoriti, ali samo jedenkrat, da nemški beseduje, in sicer s pokojnim gimnazijalnim direktorjem Saffenhauerjem, ki je bil nevešč v slovenščini. Nekateri njegovi dragani smo res uže skoro mislili, da dr. Lavrič ne zna nemški, če tudi je bil vseskozi v Gradci vzgojen.

Jaz sem to poštenost vseh poštenostij sedanjega veka primerjal grškim prvakom tako-le: dr. Lavrič je za svojo osobo bil Diogenes, za slovenske dijake Sokrates, za slovenski narod in posebno za goriške Slovence Aristides.

Po zaslugi oceniti ga je mogel samo tisti, ki ga je osobno poznal. V privatnem življenji, posebno pa na sprehodih po kolodvorskem drevoredu smel sem se precej daleč spuščati v debatne razgovore

z njim, ali malo da ne vselej mi je radikalno razjasnil in čistil pojmove. Moji nazori so mu bili iskreni in opravičeni, samo na trdnem toporišči nijso bili vselej, je dejal on. Rekel mi je tudi jedenkrat, da v toporiščih zagvozde skozi in skozi nijso dobro pritrjene. Ker sem mu bil z dušo in telesom udan, kakor malo komu pod solncem, rekel sem mu: gospodine doktor, vi svobodno lupate na moje klimave zagvozde, kolikor hočete, samo da bodo dobro držale, ko bodem kot narodni učitelj v praksi. Hvala Bogu, morem reči, prav vestno mi jih je pritrdil, da se še do denes, torej za jedno desetletje, v najkritičnejših slučajah le za las nijso usušile in čisto nič omajale, in tudi nadejam se, da se bode moja motika prej do ušesa skresala in toporišče prej zglodalo, nego da se moja zagvozda — značaj — razklama.

Da je dr. Lavrič take superlativne ocene brezuslovno vreden, to potrjuje ogromni broj učestnikov, ki so ga sprevažali na mirodvor v prerani grob. Bilo jih je nad 12.000!

Baš zdaj je 6 let, od kar je zagnila smrt v svoje krilo našega velepoštenjaka, ter mislim, da je naša sveta dolžnost, da se ga vsako pošteno slovensko srce spomina o obletnici njegove smrti.

Meni nij dano, da izpolnim sveto dolžnost, ter

obiščem nepozabljivega učitelja, iz dežele, kjer se sedaj krv preliva, zato te prosim, sprejmi, predragi Lavrič, v Elizij sledeče moje vzdih:

Tiha te gomila krije,
Majke Slave vrli sin,
Srce tvoje več ne bije,
Svobodno je bolečin.

Narod tvoj pa bridko joka,
Solze mu 'z očij lijo,
Ker prerano tvoja roka
Segala mu je v slovo.

Domovino si nesrečno
Bratom svojim vodil v prid,
Značaj tvoj bo živel večno,
Naš slovenski — Aristid!

B. Pernišek.

NOV.

(Spisal I. Turgenev, preložil M. Malovrh.)

Prva knjiga.

(Dalje.)

XVIII.

Neždanova navdajala so razna čuvstva. Kakšni so pa tudi bili utiski poslednjih dnij, s koliko novimi ljudmi se je vpoznal. Prvič v svojem življenji

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 2. marca.

Včerajšnje obravnavanje **državnega zbora** vršilo se je mirno, celo glavni kričaji z leve so mirovali in večina iz njih tudi nij bila navzočna in to baje ne slučajno, nego radi tega, ker so jeli uvidevati, da vsi njih ščuvalni govori vender v ljudstvu ne naidejo odmeva.

„Narodni list“ poroča ponatančno o posamičnih bojih **na Jugu**, kateri so se v slednjem času vršili v precej množnem številu ter pravi: „Dolge brzojavke o vstanku kažejo nam, da se je te dni dosti bratske krvi prelilo v Bosni in Hercegovini. Cesarske čete napadajo od vseh strani vstase, ni sneg ni led ne plaši več naše vojske. Vstanek se ne more vzdržati čez mesec dni, če ne bode vnanjih zapletk.“

Vnanje države.

Kako težavno nalogo ima **Črna gora** pri postavljanju kordona na meji, poroča dopisnik „Pest. Ll.“ On pravi, da je nemogoče, popolnem mejo zavarovati, da bi vstasi ne prihajali v Črno goro, ker je preveč steza ali bolje sotesk, katere se ne morejo vse zasesti. Zakaj Avstro-Ogerska ne postavi kordona, pravi talist — Črnogori nasproti? Zakaj čakamo, da Črnogora zapre mejo proti nam, zakaj mi nasproti ne zapremo meje proti Črnogori? Jedino zato, ker pri tej nepopisljivo gorovitej formaciji uspešno se meja zapreti ne more. Da bi se od podnožja Orjena do gore Magliča hotela zapreti meja, da bi v resnici nihče ne mogel čez, trebalo bi naj menj 200.000 mož.“

Srbska vlada misli opoziciji nasproti postopati zelo energično. Tako piše „Videlo“, vladni organ: „Zdi se nam, da v Srbiji stranke, katere so v opoziciji, hočejo na vsak način ovirati vladu v nje delovanji. Srbija vedno jasneje dokazuje, da se more v tej deželi jedino le s pritiskom in terorizmom, na noben način pa ne po konstitucionalnem potu vladati . . . Vi, gospodje od opozicije, igrate z ognjem. Pot, kateri ste nastopili, peljati more le k absolutizmu, k reakciji, če ne še k slabejšemu . . .“ Da se bode vlada res po teh besedah ravnala — se ne more verjeti.

Slovani trpin! Kjer le najdemo, da stanuje Nemec poleg Slovana, povsodi si hoče prvi nad slednjim pridobiti nadvladarstvo, ga germanizirati. Osobito pa se v zdanjem času godi slabo **lužičkim Srbom**. Pred letom uže, meseca decembra 1880, obrnili so se lužički Srbi s prošnjo, od mnogih in veljavnih mož podpisano, do pruskega ministerstva za uk, naj bi se vender opustilo posilno ponemčevanje in naj bi se jim pustil najdražji zaklad, narodnost, jezik. V prošnji tej se bere: „V šolah upeljala se je nemščina in posledica je, da zdaj slovanski otroci, kakor papige brez razuma se morajo učiti katekizma in cerkvene izgovorine v jeziku, katerega prav nič ne razumejo. Posledica dalje je, da srbski otroci v veri niso prav nič poučeni, da ne znajo cerkvenih pesnij, ne umejo srbski brati“. In na to pritoževanje se je Srbom jednako kot Slovencem odgovarjalo: da manjka srbskih učnih močij in knjig. Na to srbsko peticijo odgovorila je pruska vlada stoprv pred nekaj dnevi — torej še več, kot jedno leto in vender se jim je vsaj obljubilo, da se jim položaj izboljša. In česki listi govoreči o žalostnih razmerah v lužičkih Srbih pri-

poročajo: „Na narodne razmere lužičkih Srbov naj bi se ozirali tudi drugi slovanski krogi simpatično!“

Razmera mej turško vlado in glavnim guvernerjem vzhodnje **Rumelije**, Aleko-paša se v slednjem času ni le nič zboljšala, nego mnogo slabjša je postala, ker namreč Aleko-paša zahteva, naj se spremeni organični statut v tem zmislu, da sultan ne bode več imel pravice po poti pomilostjenja odpuščati smrtno kazni.

Italijanski listi pišejo jako prijazno Avstriji in Nemčiji nasproti. „Italie“ pravi, da italijanskemu plemenu pripada posredujoča naloga mej Slovani in Germani. Kako Italijani pridejo do te naloge, nam je nerazumno.

Gladstone se je baje izrazil, kakor poročajo turški listi, da Anglija neče bolj energično potezati se za svoje interese v Egiptu, da tudi tega neče storiti v zvezi s Francijo in da tudi neče, da bi Francija sama kaj takega počejala.

Domače stvari.

— (Popravek.) V 48. št. dné 28. febru-
varja smo v uvodnem članku pripovedovali o nekej dogodbi, ki bi se bila pripetila mej neko kuharico, g Kirbischem in nekim g. tukajšnjim častnikom. Po izjavi g. Kirbischa je bila dogodka taka: Kuharica zahtevala je dotično reč v slovenskem jeziku in g. Kirbisch vprašal jo je, je-li ne ume nemški, kar je kuharica potrdila. Potem sta g. Kirbisch in g. častnik govorila o slovenščini in slednji rekel je, da zna poljski in česki, a da slovenščine ne more umeti, na kar je g. K. pristavil, da pride to od tega, ker je slovenščina neka mešanica. Dru-
zega razžaljivega izraza nijsta rabila, tudi ne besede kranisch-schweinish, pač pa izraz krainisch-slovenisch, kar je utegnila kuharica, ki nemški le slabo ume, napačno razumeti. Gospod oficir pa nij imel s kuharico nikakešnega razgovora.

— (Umrl) je včeraj zjutraj gospod Josip Krieger, predtelovadec Sokola in nadpolni narodnjak v 21. letu svoje starosti. Pogreb bode jutri ob štirih popoldne. Bodi mu zemljica lahka!

— (Izpod Nanosa.) Gotovo bi ne bilo škodljivo, ako bi se v Ljubljani napravile primerne „nabiralnice“ za „Narodni dom“, katere bi se lahko po nizkej ceni razprodajale ali pa tudi zama razpošiljale po deželi oziroma po celem „Sloveniji“, krčmarjem, gostilničarjem, trgovcem i. t. d. Mnogo bi se na ta način pripomoglo naglemu nabiranju. Naj bi se nam torej naznanilo v Slovenskem Narodu in in drugih slovenskih časopisih, kedo bode to delo prevzel.

— (Slovanska koncertna beseda na Dunaji.) Vspored koncertne besede dunajskega slovanskega pevskega društva, ki bode v ponedeljek 6. marca t. l. v cvetličnih dvorinah c. kr vrtogradnega društva (I. Parkring) je sledeč: A. 1. A. B. Forchtgott-Tovačovsky: Stráž u

Vyšehradu, velik česk zbor; 2. Dr. Benjamin Ipavec: Kam? slovenski zbor z barinton-solom; 3. Rubec: Vniz po matužke po Volge, ruska; 4. Fr. Š. Kuhač: Kolo, hrvatska; 5. Křižkovsky: Dar za lásku, moravska; 6. Rudkovský A. B.: Dumka, poljska. Več toček provedeta pevka gospica Hermina Král in dvorne opere član J. M. Grün. Pevovodja g. A. A. Buchta. B. Svira godba 34. peš-polka pod osobnim vodstvom kapelnika g. K. Šebora. Začetek ob 1/2 8. uri zvečer. Vstopnice dobivajo se v društveni pisarni I. Bräunerstr. 4. (pri dr. J. Lenochu) à 1 gld. 50 kr. in zvečer pri kasi 2 gold. za osobo.

— (Akad. društvo Slovenija na Dunaji) napravi v soboto 4. marca t. l. redno sejo s sledečim dnevnim redom: 1. Prečita se zapisnik. 2. Poročilo predsednikovo. 3. „Lafontaine“, čita g. A. Jurtela. 4. Volitve: a) jednega odbornika, b) jednega revizorja. 5. Slučajnosti. Locale: Höllriegels Restauration, I. Babeubergstrasse 5, Souter-rain. Začetek o 1/2 8. uri. zvečer.

— („Društvo Triglav“ v Gradci) ima prihodnje zborovanje v petek 3. marca; gostilna Schwechater Bierhalle, Sackstr. 27. Dnevni red: 1. Čitanje zapisnika zadnjega zborovanja. 2. Konec predavanja g. Bezjaka. 3. Kritika. 4. Slučajnosti. Začetek ob 8. uri zvečer. Gosti dobro došli.

Kranjska hranilnica.

Pri obnem zboru v dan 28. februvarja prednašal se je računski sklep za 1881. leto, po katerem se razvideva, da se je upravno premoženje v preteklem letu pomnožilo za 877.431 gld. 30 kr. in da sedaj iznaša skoro 17 milijonov.

Zastavljalnica, ustanovljena za ubožnejše kroge, prizadela je 2890 gld. 58 kr. izgube, katera se pokrije iz rezervnega fonda, kateri, dasi so vrednostni papirji zaračunjeni prav znatno pod kurzom, iznaša sedaj 1.423.011 gld. 38 kr.

Z ozirom na jako ugodno stanje je hranilnica, kakor vsako leto, tudi letos darovala za dobrodelne in občekoristne namene vsega vkupe 15.620 gld., izmed katerih omenjamo:

Tukajšnjemu zavodu za uboge	2500 gld.
Za razdeljevanje obleke otrokom v čitalnici	200 „
Za revne dijake:	
Na gimnaziji v Ljubljani	200 „
„ „ „ Kranji	50 „
„ „ „ Kočevji	100 „
„ „ „ Rudolfovem	100 „
Na realki v Ljubljani	200 „
Na izobraževališči v Ljubljani	100 „
Na 1. mestnej ljudske šoli	150 „
Na 2. „ „ „ „	250 „
„Narodne šole“	200 „
Za šolsko mladež na deške šoli v Rudolfovem	100 „
in na dekliške šoli ondu	50 „

spoznal se je z devojko, katero, kakor vse kaže, ljubi; — udeležil se je začetka nečega podjetja, kateremu bode skoro gotovo vse svoje moči žrtvovati moral. — In zdaj kakšna čustva so ga sedaj navdajala. Se je-li veselil? — Ne. — Nij li vedel, za kaj bi se odločil ali se ga je bojazen polastila? — Ne, gotovo ne! — Je-li vsaj čutil ono napetost vseh mušic, ono hlepenje po krvi, ki žene boritelja v prvo vrsto borilcev? — Tudi tega ne. — Je-li ga je navdajala vsaj trda vera v ono podjetje? Trda vera v njegovo ljubezen? — „O, zani-kerni estetik! skeptik!“ ščebetala so njegova vkup stisnena ustna. — Od česa torej tista onemoglost, nevolja kaj govoriti, ako se nij na umeten način razburil ter potem tulil in razsajal? Ali ga ne ljubi Marijana, ta krasna, zvesta tovarišica, ta čista, strastvena duša, ta prečudna devojka? Nij li morda sreča, njo videti, si nje prijateljstvo in nje ljubezen dobiti — velika? Markelov in Solomin. — Slednjega je še malo poznal, ali dopadal se mu je jako; nijsta li to dva prava ruska značaja in nij li bilo poznanstvo ž njima tudi sreča? Od kod torej ono neumevno, grizeče čustvo? Čemu ta žalost?

„Ako si premišljevalec in melanholik,“ govoril je sam sebi, „vraga, kakšen si potem revolucionar! Čakaj svoje verze, ubijaj in muči se s svojimi utiski in s svojo rahločutnostjo; glej ga, Bog ve kakšne psihologične kombinacije pretolmačiš — ali svoje bolne, krčevite razburjenosti in samovoljne muhe ne smatraj za možato razkačenost, za pošteno jezo človeka, ki ima svoje prepričanje. — O Hamlet, Hamlet, danski princ, kako se tvoje sence spasim? Kako mi je začeti, da bi se na dalje povsem ne posnemal, celo v nedostojnem uživanji kaznij, ki si jih sam naložim?“

„Aleksij! Prijatelj, ti ruski Hamlet!“ oglasil se je ko jeka svojega ukrepanja njemu znan, kričeč glas. — „Te-li res zopet vidim?“

Neždanov se je ozrl, ter na veliko svoje začudenje zapazil Paklina. V lehkej, belej, poletnej obleki, brez zavrtnika in s slamnikom, ovitim s širokim plavim trakom — v lakiranih čevljih korakal je Paklin proti Neždanovu in mu v roko segel.

„Najprej,“ mu je rekel, „morava se, akopram sva v javnem vrtu, objeti in poljubiti. Jedna — dve — tri! Drugič ti moram povedati, da, ako bi se tu

našla ne bila, imel bi bil jutri srečo me videti, kajti dobro mi je znano, kje živiš; da baš tebi za voljo prišel sem v to mesto na kakšen način — o tem kesneje; tretjič te prosim, da me s svojimi spremljevalci seznaniš. Povej mi kratko, kdo so oni in njim, kdo sem jaz — potem pak uživajmo vkupej življenje!“

Neždanov izpolnil je željo svojega prijatelja, ter ga Markelovu in Solominu predstavil rekši o vsacem, kdo je, kje biva in kaj dela.

„Divno!“ vzkliknil je potem Paklin; „zdaj mi pak dovolite, da vas iz te gneče brez ljudij do one klopi odpeljem, na katerej sedim, kadar hočem narodo uživati. Od tam je krasen izgled: vidi se hiša gubernatorjeva, dve mnogobrojni stražni hišici, trije žandarji in — nijeden pes! — Ne čudite se preveč govorom, s katerim se zama trudim vaš smeh vzbuditi. Po mnenji svojih prijateljev sem jaz reprezentat ruske šale zato sem menda tudi malo šepav.“

(Dalje prih.)

Za podporo ubogih šolarjev na tukajšnji podkvalnici	100 gld.
Za učila ubogim deklinam v šoli pri nunah v Ljubljani	200 "
in pri nunah v Škofji Loki	100 "
Za uboge šolarice na tukajšnji dekliške šoli	100 "
Za šolarje, ki obiskujejo šolo na barji	50 "
Za kandidatnje in šolarice na izobraževališči za učiteljice	100 "
Za gornje razrede meščanske šole v Krškem (za kranjske dijake)	50 "
Društvu „Glasbena Matica“	50 "
„ v podporo bolnikov	100 "
Požarneji straži v Kranji	200 "
„ „ Dolenji vasi	100 "
„ „ Šent Jarneji	100 "
„ „ Otoku pri Postojni	100 "
Elizabetine bolnici za otroke	220 "
Podpornemu društvu tiskarjev in litografov na Kranjskem	50 "
Izobraževalnemu delavskemu društvu	50 "
Društvu sv. Vincencija za podporo bolnice, sirotišnice itd., vsega vkupe	1000 "
Društvu zdravnikov na Kranjskem	200 "
Za zidanje cerkve srca Jezusovega izjemno	1000 "
Za nakup Urbasove hiše, da se napravi nova vozna cesta k južnemu kolodvoru	3000 "
Hranilnemu in posojilnemu društvu (za rezervni fond)	200 "
Požarneji straži v Črnomlju	100 "

Razen tega je kranjska hranilnica ob priliki poroke cesarjeviča Rudolfa za zidanje deželnega muzeja odločila 100.000 gld. pod uže naznanjenimi pogoji ter ob istej priliki 4377 za po jeden goldinar zastavljenih komadov dala zastoj nazaj in konečno še ukrenila v olajšanje malim posestnikom, da se od posojil na hipoteke, katere ne presegajo 300 gld., plačujejo le 4% obresti, kar je glede na to, da je taci posojil blizu pol milijona, gotovo izdatna pripomoč.

Leta 1881. se je pri hranilnici in pri zastavljalnici odpravilo 90.880 strank, rešilo 9325 dopisov in ulog, denarni promet je iznašal 18,047.869 gld. 64 kr., a izdala se je 122.110 vložna knjižica.

Telegram „Slovenskemu Narodu“.

Dunaj 2. marca. Pri obravnavanju o budgetu za uk govoril je dr. Vošnjak in pojasnjeval v obširnem govoru nenaravne šolske razmere v slovenskih krajih, z uradnimi dokazi zavrne protest celovških županov proti interpelaciji in izrazi v imenu slovenskih poslancev naučnemu ministru popolno nezaupanje. Conrad zaradi bolehnosti (Jschias) nij navzočen. Eksekutivni odbor je sklenil vzprejeti volilno novelo o volilnej pravici petgoldinarskih mož.

Razne vesti.

* (Nevesto si je priplesal.) Narodni pregovor pravi, da vsak jedenkrat „znori“, če ne mlad, pa star. Tako nekako se je zgodilo tudi našemu znanu. Mož je imel na hrbtu uže pet križev, a nij ga še minilo veselje do življenja, v tretje hotel se je poročiti. Zagledal se je v mlado dekle, stopil junaško pred njo, prosil jo roke; in ker mož nij bil ravno brez krajcarjev, odrekla mu nij ta „boginja njegovega srca“, a jeden pogoj je bil vender pri tem; deklica je namreč dejala, da se hoče poročiti le z onim, ki zna dobro plesati. Petdesetletni mož je pač v mladih dneh nekoliko znal plesati stare plesove, a zdani so mu bili španske vasi. A vroča ljubezen in resna volja premagata vse težave; starec šel je k učitelju plesa, plesal dva dni, in tretji dan je uže prizdigoval, sicer malo težko in nerodno, petdesetletne svoje kosti po taktu. Zdaj pa je stopil pred svojo „ljubljeno“, zaplesal jej „valček“ — in kaj je hotela ona družega nego podati mu roko — stopila sta pod cerkveno lampo. Zdaj pa, kakor pripovedajo poredneži, prizadeva se nežnejša zakonska polovica svojega soproga še privaditi, da se bode ravno držal.

* (O te ženske!) Mladej, krasnej in bogatej vdovi, ki živi v Parizu, prišla je pred kratkim posebna misel v glavo: Šla je v pisarno, kjer se spre-

jemajo ženitovanjske ponudbe in dale se je vpisati kot bogato vdovo, ki se želi omožiti, a da je slepa. Takoj privrelo je obilo število snubačev. A kako so se obnašali ti ljubeznivi ženinovi v veri, da je vdova res slepa: Nekateri prišli so vsi rzcapani, drugi so se kar po domače vlegli v obuvalu na divan — govorili pa so vsi ginljivo in ljubeznivo. Naposled pa je bilo vdovi tega veselja vender uže preveč in sicer za to, ker je jeden ženinov v svojej ljubeznivosti šel celo tako daleč, da je z roko posegel vdovi v žep. — Kaj vse ne pride na misel ženskej glavici v Parizu.

Zahvala.

Odbor gospij za rapravo zimske obleke ubogim učenkam in učencem tukajšnjih šol izreka slavnemu vodstvu kranjske hranilnice za velikodušni dar 200 gl. najtoplejšo zahvalo.

V Ljubljani 1. dce marca 1882.

Tujci:

1. marca.

Pri Slonu: Schiefer z Dunaja. — Dr. Hollerung iz Grada. — Žvagen iz Dolenjskega. — Schlesinger iz Maribora.

Pri Maliči: Hofbauer z Dunaja. — Tepolitz iz Hrastnika. — Kristof iz Ljubljane. — pl. Lehmann iz Novoga mesta.

Pri avstrijskem cesarji: Grile iz Vač.

Meteorologično poročilo.

(Pregled čez pretečeni mesec.)

Barometer: Barometer je stal v vsem meseci precej visoko in sploh za 8-22 mm. višje, kot je srednje stanje vsega leta za Ljubljano; njegovo srednje stanje je namreč znašalo 743-52 mm., to je le 3-95 mm. menj, kot neprimerno visoko stanje v januarju, in je bilo samo 27. in 28. februarja podnormalno. Z ozirom na srednje stanje vsega meseca je stal barometer 14krat nad normalom in 14krat pod normalom. Najvišje srednje stanje in sploh tako visoko, kot se v Ljubljani le redkokrat opazuje, namreč 755-14 mm. ali za 11-62 mm. nad mesečnim normalom, je imel barometer 1. februarja; najnižje, 725-73 mm. ali za 17-79 mm. pod normalom, 27. februarja; razloček mej maksimum in minimum srednjega stanja znaša torej 29-41 mm. Najvišje v vsem meseci sploh, 755-79 mm. visoko, je stal barometer 2. februarja zjutraj; najnižje, 723-32 mm. visoko, 27. februarja zvečer; razloček mej maksimum in minimum sploh je torej znašal 32-47 mm. Največji razloček v stanji jednega dne, za 7-15 mm., je imel 16. februarij; najmanjši pa, za 0-23 mm., 18. februarij.

Termometer: Srednja temperatura vsega meseca je znašala + 0-2° C, to je za 0-6° C nad normalom, meseca februarja za Ljubljano. Srednja temperatura je bila 17krat nadnormalna, 11krat pa podnormalna. Najvišjo srednjo temperaturo, + 6-7° C ali za 5-8° C nad normalom vsega meseca sploh, je imel 26. februarij; najnižjo, — 7-1° C ali za 8° C pod normalom, 2. februarij; največji razloček v srednji temperaturi znaša torej 13-8° C. Najvišja temperatura vsega meseca sploh, namreč + 12-3° C ali za 12-7° C nad normalom, je bila 23. februarja opoldne; najnižja, — 12-8° C ali za 12-4° C pod normalom, 3. februarja zjutraj. Največji razloček v temperaturi jednega dne, 15-4° C, je imel 11. februarij; najmanjši, 1-8° C, 27. februarij. Največkrat, v 53%, je bila temperatura nad ničlo, v 44% pod ničlo, v 3% pa na ničli.

Vetrovi so bili ves mesec skoraj brez izjeme slabotni; sploh so prevladovali južni in vzhodni vetrovi nad severnimi in zahodnimi. Z največ, namreč s 33%, je bil zastopan „vzhod“, s 27% „jugozahod“, s 14% „burja“, z 11-3% „jugovzhod“, z 8-3% „brezvetrije“, s 5% „zahod“, z 1% „gorenjec“.

Vreme je bilo vsled precej visokega stanja barometrova precej stanovitno in suho. Nebo je bilo v 76% jasno, v 20% oblačno, v 4% pa deloma jasno in deloma oblačno.

Mokrina: Deževne dni imel je februarij samo štiri, namreč 16., 19., 26. in 27. dan. Palo je vsega skupaj 28 mm. dežja; največ, namreč 3/8, ga je palo 27., najmenj 16. februarja. Snega ves mesec nij palo nič.

Dunajska borza

dné 2. marcija.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Enotni državni dolg v bankovcih	75 gld. —	kr.
Enotni državni dolg v srebru	75 " 90 "	"
Zlata renta	93 " — "	"
1860 državno posojilo	128 " — "	"
Akcije narodne banke	818 " — "	"
Kreditne akcije	306 " 90 "	"
London	120 " 30 "	"
Srebro	— " — "	"
Napol.	9 " 51 1/2 "	"
C. kr. cekini	5 " 63 "	"
Državne marke	58 " 75 "	"
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld. 118 " 75 "	"
Državne srečke iz l. 1864	100 " 169 " 50 "	"
4% avstr. zlata renta, davka prosta	92 " 45 "	"
Ogrska zlata renta 6%	118 " 10 "	"
„ „ 4%	85 " 90 "	"
„ papirna renta 5%	85 " 70 "	"
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	104 " — "	"
Dunava reg. srečke 5%	100 gld. 114 " 50 "	"
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	119 " — "	"
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	98 " 20 "	"
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	105 " — "	"
Kreditne srečke	100 gld. 174 " 50 "	"
Rudolfove srečke	10 " 19 " 75 "	"
Akcije anglo-avstr. banke	120 " 119 " — "	"
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	198 " 25 "	"

Franciška Krieger naznanja v svojem in svojega sina gospoda **Ivana Schreya** imenu prežalostno vest, da je njeni iskreno ljubljani sin, oziroma brat, gospod

Josip Krieger,

danes v jutro ob osmih po dolgo trajajočej in mučnej bolezni v 21. letu dōbe svoje se preselil na oni boljši svet.

Truplo dragega pokojnega se bode dné 3. t. m. ob štirih popoldne v stanovanji, Gradišče št. 5, slovesno blagoslovilo in na mirodvoru pri sv. Krištofu pokopalo.

Zadušne sv. maše se bodo služile v mnozih cerkvah. (138)

V Ljubljani, dné 1. marca 1882.

Oznanilo.

Dné 8. in 9. marca t. l. bode se v tukajšnjem farovži po prostovoljnjej dražbi prodajala zapuščina ranjkega gospoda župnika Antona Jurgovica in sicer:

Vse kmetijsko orodje, hišna oprava, več panjev čebel z dotičnim potrebnim orodjem vred; knjige, vsi letniki „Novic“ in drugi časniki; dalje 1 konj, 3 krave in nekaj prašičev. (139)

V Borovnici, dné 28. marca 1882.

Praktikant,

ki je spodnji gimnazij dokončal, slovenskega in nemškega zmožen, se sprejme v lekarni pedpisanege. Drugo pismo.

Josip Močnik,

(137—1)

lekar v Kamniku na Kranjskem.

Iščem vincarja.

Prednost imajo učenci iz deželne šole gospodarske na Slapu ter oni iz gospodarske šole v Mariboru. Več pismo.

Dr. L. Vidrič,

(130—2)

advokat v Zagrebu.

V sredi trga **Postojline** stoječa, za vsako obrtnijo pripravna

s poljem in gozdom vred se proda: kup zadevajočim vprašanjem odgovarja: **M. L.** v Postojini, poste restante. (122—3)

Mazilo za lase!

po prof. dr. Pytha, jedno najboljših sredstev, da se prostor, kjer rasto lasje, utrdi in da lasje ne izpadajo, ob jednem jim daje lep lesk in se uporablja z gotvim uspehom pri tisočih.

1 lonček za dolgo časa samo 60 kr. prodaje pravo le lekarna „pri samorogu“, v Ljubljani na Mestnem trgu. (28—8)

Št. 593.

(135—2)

Oznanilo.

Pri okrajnem uradu v **Gračanici** izpraznjeno je mesto **diurnista** z dnevnim plačilom 1 gld. 20 kr. in izboljšanje pri primernej sposobnosti do 1 gld. 50 kr.

Prosilci morajo nemščine popolnomo zmožni biti v pismu in govoru in znati jeden jugoslovanski jezik dovoljno za uradovanje, imeti morajo tudi lepo pisavo. Prošnje s pričali o dozdanjem službovanji jim je vložiti do **10. dne meseca marca 1882** pri podpisnem uradu.

Gračanica, dne 23. februarja 1882.

— Grom m./p.

Cvet zoper trganje,
po dr. Maliči, (533—22)

Je odlično najboljšje zdravilo zoper protin ter revmatizem, trganje po udih, bolečine v križi ter živcih, otekline, otrplost ude in lete itd., malo časa čez se rabi, pa mine popolnoma trganje, kar dokazuje obilno zahval. Zahteva naj se samo „cvet zoper trganje po dr. Maliči“ z zraven stoječim znamenjem; 1 steklenca 50 kr., pravega prodaje samo lekarna „pri samorogu“ J. pl. Trnkoczyja na Mestnem trgu št. 4 v Ljubljani.